

Gøting: Vi kan i dette tilfælde tilsige vor velvillige støtte til lovforslaget. Det må umiddelbart være rimeligt under hensyn til den stærke stigning i lønniveauet at forhøje de i den nuværende lov gældende maksimumsbeløb. Den foreslåede udvidelse af personkredsen kan heller ikke være urimelig. Praktisk taget hele den store gruppe, som mere eller mindre frivilligt gør en indsats for forsvar og beredskab, hjemmeværn, civilforsvar, sygehusberedskab, ambulancekorps, signaltjeneste m. v., har i tjenestetiden krav på at være forsikret på linje med de øvrige dele af vort værn; dette betragter jeg reelt som en indirekte anerkendelse af frivillighedstanken.

I øvrigt skal jeg blot til slut sætte en tyk streg under begrebet „revalidering“, som den højtærede statsminister omtalte i anden forbindelse for nogle dage siden.

Vi finder som sagt lovforslaget rimeligt og kan støtte det.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske gruppe hilser med tilfredshed fremsættelsen af forslaget til lov om ændring i lov om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige. Lovforslaget betyder på en række områder forbedringer, som af flere grunde er højt tiltrængt, men især i betragtning af stigningen i prisniveauet.

Som ministeren allerede bemærkede ved fremsættelsen, opbygges dette lovforslag efter samme principper som forslaget til ulykkesforsikringslov, der jo for nogle måneder siden var til første behandling, og som for tiden befinder sig i et udvalg. Ved første behandling af nævnte forslag gav jeg på min gruppes vegne udtryk for, at kommunisterne er tilhængere af, at arbejdere, håndværkere og også militære personer, som kommer til skade under deres arbejde, får erstatning for den tabte arbejdsfortjeneste. Vi er principielt tilhængere af en sådan erstatningsordning, også hvad dette lovforslag angår. At principperne i denne lov er de samme som principperne i ulykkesforsikringsloven, betyder dog ikke, at de grænser og satser, der foreslås i dette lovforslag, er enslydende med de grænser og satser, der er foreslået i ulykkesforsikringsloven. Den maksimale grænse for årslønnen foreslås i dette lovforslag bragt op på 12 000 kr., hvilket pris-

talsreguleret vil sige 12 420 kr.; det svarer til, at en tilskadekomnen højst vil kunne få udbetalt en årlig rente på 9 315 kr. eller $\frac{3}{4}$ af årslønnen i tilfælde af 100 pct.s invaliditet, og dagpengene kommer således op på 31 kr. 5 øre. Som det vil ses, er disse grænser foreslået betydelig højere end de tilsvarende grænser i ulykkesforsikringsloven. Her er den maksimale grænse for årslønnen fastsat til 9 000 kr., hvilket pristalsreguleret vil sige 9 315 kr., men en tilskadekomnen arbejder eller håndværker vil efter ulykkesforsikringsloven højst kunne få en årsrente på $\frac{2}{3}$ heraf, nemlig 6 210 kr. Dagpengene i den almindelige ulykkesforsikringslov vil, således som den er foreslået, maksimalt komme op på 23 kr. 29 øre, og der er altså tale om en betydelig bedre erstatning til dem, der under udøvelse af arbejde for militæret kommer ud for ulykker, som påfører dem sygdom, invaliditet, eller som for en kortere eller længere periode nedsætter deres arbejdsevne. Det samme kan siges med hensyn til andre bestemmelser, f. eks. er det i det foreliggende lovforslag foreslået, at dagpenge ydes fra den dag, ulykkestilfældet indtræffer, hvorimod vi i ulykkesforsikringsloven har bestemmelsen om de 6 dages karenstid. Dette er en stor urimelighed mod håndværkere og arbejdere og andre almindelige mennesker, der ikke hører ind under militæret, og som rammes af ulykker. Bestemmelsen om, at erstatning ydes fra den første dag, er ikke ny, den har hele tiden stået der, men når vi nu har begge lovforslag til behandling, træder den uret, der begås mod dem, der hører ind under den almindelige ulykkesforsikringslov, særlig tydeligt frem.

Det er klart, at den kommunistiske gruppe, der principielt er tilhænger af, at man bør have ret til fuld erstatning, er tilfreds med, at de foreslåede maksimumsydelser i dette lovforslag er betydelig højere end i ulykkesforsikringslovforslaget, ligesom det er med glæde, vi ser, at man her anlægger det princip, at der skal ydes $\frac{3}{4}$ i erstatning i stedet de $\frac{2}{3}$, der er fastsat i ulykkesforsikringsloven. De værnepligtiges årsindtægter i det civile liv vil dog i mange tilfælde utvivlsomt vise sig at ligge højere end det beløb, som er forudset i den foreslåede maksimale årslønsgrænse på 12 420